

4. Økonomiske og administrative konsekvenser

4.1. Tilbud om statsgaranti for udskrivningsgrundlaget

Det kan ikke på forhånd opgøres, hvilke økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner forslaget vil medføre. Dette vil afhænge af udviklingen i udskrivningsgrundlaget i de kommuner og amtskommuner, der vælger statsgaranti, i forhold til statens skøn over udviklingen.

Hvis statens skøn viser sig at have været for højt i forhold til den faktiske indkomstudvikling, vil ordningen medføre en udgift for staten og en indtægt for de kommuner og amtskommuner, der har valgt statsgaranti. Hvis omvendt statens skøn viser sig at have været for lavt, vil ordningen medføre en indtægt for staten og en udgift for de kommuner og amtskommuner, der har valgt statsgaranti.

Det kan i den forbindelse nævnes, at de foreløbige beregninger vedrørende finansieringsgarantien for 1992 viste, at ordningen ville betyde en afregning fra kommunerne til staten på ca. 800 mio. kr. Ordningen blev ophævet som et led i regeringens aftaler med de kommunale parter i juni 1993.

Afregningsgarantien for 1993, som skal opgøres i maj 1995, skønnes på nuværende tidspunkt at ville medføre en afregning fra staten til kommunerne på ca. 1,1 mia. kr.

Endelig skønnes finansieringsgarantien for amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg Kommuner for 1994, som skal opgøres i maj 1996, på nuværende tidspunkt at ville medføre en afregning for de pågældende kommuner og amtskommuner til staten på ca. 1 mia. kr.

De hidtidige ordninger viser således ikke noget fast mønster. Der er tale om afregninger både fra staten til kommunerne og fra kommunerne til staten.

Ved den foreslåede ordning med individuel garanti for den enkelte kommune vil der imidlertid være en tilskyndelse til, at kommuner, der forventer at have en indkomstudvikling under landsgennemsnittet, systematisk vælger et statsgaranteret udskrivningsgrundlag, mens omvendt kommuner, der forventer at ligge over landsgennemsnittet, fravælger det. Dette indebærer, at kommunerne henholdsvis amtskommunerne som følge af lovforslaget under ét vil få merskatteindtægter med tilsvarende statslige udgifter til følge. Merskatteindtægterne vil dog blive modvirket af højere udligningsbidrag, som efter garantiordningen tilfalder staten, og som afhænger af udligningsniveauet for de pågældende kommuner og amtskommuner.

Endelig vil en statslig garanti på udskrivningsgrundlaget betyde mer- eller mindreudgifter til stats-

tilskuddet, som fordeles efter andel af beskatningsgrundlag. Hvis det garanterede udskrivningsgrundlag viser sig at være for højt i forhold til den faktiske indkomstudvikling, vil det medføre en statslig merudgift. Hvis det omvendt viser sig at have været for lavt, vil det medføre en statslig mindreudgift.

Sammenfattende vil ordningen medføre merindtægter for kommunerne og tilsvarende merudgifter for staten. De generelle tilskud til kommuner og amtskommuner foreslås derfor reduceret med et beløb svarende til et skøn over de kommunale og amtskommunale merindtægter ved ordningen. Statstilskuddet til kommunerne og amtskommunerne er på denne baggrund foreslået reduceret med henholdsvis 300 mio. kr. og 150 mio. kr.

Herudover skønnes forslaget for Told og Skat i 1996 at medføre engangsudgifter til edb-udvikling på ca. 3 mio. kr. I dette beløb er indeholdt udgifter til edb-udvikling vedrørende en aktualiseret opgørelse af grundværdier i forbindelse med den kommunale udligningsreform, jf. det samtidigt fremsatte forslag til ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Hertil kommer årlige driftsudgifter på ca. 100.000 kr. Udgifterne vil blive søgt optaget på forslag til finanslov for 1996.

4.2. Tilpasning af bidragsnøglen i den kommunale momsordning

Den foreslåede ændring af momsordningen medfører set over tid ingen byrdemæssige forskydninger mellem staten, kommunerne og amtskommunerne, men der vil som i den nuværende ordning kunne forekomme periodevis udlæg af tilgodehavender, der dog efterfølgende reguleres. Hvorvidt disse udlæg vil være til ugunst for staten eller henholdsvis kommunerne og amtskommunerne, vil som ved den nuværende ordning ikke kunne siges på forhånd.

4.3. Ændring af refusionsprocenten for boligsikring

De offentlige udgifter til boligsikring efter reglerne med 40 pct. statsrefusion skønnes at udgøre ca. 1.900 mio. kr. for 1995. Med en statslig refusionsprocent på de nuværende 40 pct. udgør de statslige udgifter ca. 760 mio. kr. og kommunernes udgifter ca. 1.140 mio. kr. Hvis den statslige refusionsprocent ændres til 50 pct., vil de statslige udgifter udgøre ca. 950 mio. kr. og de kommunale udgifter ligeledes 950 mio. kr. Forslaget indebærer således en skønnet statslig merudgift på ca. 190 mio. kr. årligt, og en tilsvarende kommunal besparelse.

De kommunaløkonomiske konsekvenser af ændringen vil i øvrigt af boligministeren blive forhand-